

Mūsu

Kungs, sūti savus miera eņģelus pasaulē, apstādini karu! Alleluja!

draudze

Maijs, 2022 Nr. 5(108)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *“Kristus augšāmcēlās, valda mūsu Dievs; nāvē Nāvi uzvarēja, mums deva dzīvi uz mūžiem!”*
Mīļotā Lielvārdes draudze un visi labas gribas kristieši!

Ir pagājuši jau divi smagi, ciešanu un pārbaudījumu pilni gadi, kuros mēs bijām spiesti būt ļoti ierobežoti caur Corona vīrusa pandēmijas briesmām, svinot Baznīcas lielākos svētkus liturģiskajā gadā — Kristus Dzimšanas un Pashas svētkus. Ar lielām skumjām pārdzīvojām pirms gada Lieldienu svētkus praktiski tukšajos dievnamos, kad mūsu atjaunotajā baznīcā piedalījās tikai 25 ticīgie. Šogad bija liels prieks Lieldienu rītā lūgties jau 84 ticīgo pulkā Lielvārdes katoļticīgo dievnamā, kurā piedalījās arī 3 dievbijīgas sievietes no Ukrainas bēgļiem, kuras regulāri un ar lielu prieku ņēma dalību arī visos Lielās nedēļas dievkalpojumos, izturot garās stundas ar visu mazo zīdaini Zahāriju bērnu ratiņos. Man bija liels prieks nomazgāt šim mazajam hlopiņam ķepiņu Lielās Ceturtdienas Kunga Pēdējo Vakariņu sv. Misē. No laimes starojošajai jaunajai māmiņai es piebildu, ka varbūt no viņa kādreiz izaugs priesteris.

Jā, rakstot šīs rindas, es paralēli klausos pareizticīgo un Ukrainas grieķu-katoļu Pashas nakts dievkalpojumu un sirdī raudu kopā ar daudziem Ukrainas ticīgajiem, kuriem dēmons Putlers nozaga svētku svinēšanas iespējas un prieku, kad tieši pusnaktī, kad sākās Pashas svinīgais Krusta gājiens, Odesā atskanēja gaisa trauksme, un cilvēkiem bija jābēg uz patversmēm pagrabos vai metro stacijās, jo krievu orku dēmoniskie spēki sāka kārtējo pilsētas gaisa apšaudi un bombardēšanu ar raķetēm. Līdzīgi arī daudziem Ukrainas katoļticīgajiem pirms nedēļas nācās iet Lieldienu procesiju, skanot trauksmes sirēnām. Diemžēl Krievijas valdība nepiekrita Ukrainas valdības lūgumam vismaz uz šiem Pashas svētkiem ievērot pamieru, lai svinētu Kristus uzvaru pār Nāvi, jo tie ir Dzīvības uzvaras svētki. Taču tikai ne priekš Ukrainas miermīlīgajiem iedzīvotājiem šogad, kad 24.04. tieši paiet 2 mēneši kopš Krievijas okupantu barbariskā iebrukuma brālīgās Ukrainas tautas zemē, nogalinot bērnus, sirmgalvjus, izvarojoš sievietes, arī bērnus, pat mēnesi vecu zīdaini, spīdzinot un nošaujot nevainīgus civiliedzīvotājus, kuru līķi ar sasietām rokām un cauršautiem galvaskausiem masveidā mētājās dažādu krievu orku okupēto pilsētu un ciemu ielās. Tagad tiek atklātas necilvēciskas zvērības, kas liecina par Krievijas armijnieku veikto genocīdu

Ukrainas tautā. Lūk, tik dramatisks paliks atmiņā šis 2022. gada Pasha daudzām Ukrainas tautas paaudzēm. Noteikti ar lielu naidu un izteiktiem lāstiem miljoni cilvēku pasaulē nespēja noskatīties uz svētzadzīgo Putlera un Aizsardzības ministra Šoigu piedalīšanos Pashas dievkalpojumā, kuru vadīja Maskavas pareizticīgo baznīcas čekistiskais patriarhs Kirils, kurš svētīja Krievijas karu Ukrainā, pilnībā to atbalstot un pamudinot kareivjus pabeigt iesākto slaktiņu... Diemžēl, bet tas ir neizsakāms ieļauojums visiem labas gribas kristiešiem, ja kāda baznīcas kopiena atbalsta karu un kurina naidu pret tādiem pašiem savas konfesijas piederīgajiem, kas lielākajā daļā ir krievvalodīgie pareizticīgie cilvēki.

Mēs visi, laikam, esam jau pieraduši pie šīs barbariska kara un noguruši sekot tā gaitām. Daudzi vienkārši par to nerunā, neinteresējas, bet daudzi Latvijas krievvalodīgie un arī pat latvieši tomēr atbalsta šo teroru, sašķeļot mūsu sabiedrību un ģimenes locekļus. Tas ir briesmīgi, kad naida plūdi nogremdē labas un cilvēciskas attiecības jauktajās ģimenēs, kad, šķiet, pat veselas tautas ir zombētas ar Krievijas melu propagandas hipnozi, kas ir vistīrākā demonoīdu apsēstība. Nepadosimies šiem sātana karapulku uzbrukumiem un nekritīsim to lamātās. Turēsimies pie patiesības izgaismojošajiem avotiem un dedzīgi lūgsimies par mieru Ukrainā un mūsu sirdīs, lai tieši ar šādiem ieročiem mēs palīdzētu Jēzum uzvarēt Nāvi un atjaunot Dzīvību visiem, kuri cieš no kara un iznīcības briesmām.

29.04. paiet viens gads, kopš mūsu mīļotās diriģentes/ērgelnieces Janas Grizānes traģiskās nāves, kura kļuva par pirmo Covid-19 upuri mūsu draudzē tikai 48 gadu vecumā. Viņai veltītās piemiņas rindas varam pārlasīt avīzītes 96. numurā. Bet visi tiekam aicināti sirsnīgi aizlūgt par viņas muzikālo dvēselīti pl. 18:00 nāves 1. gadadienas sv. Misē 29.04.2022.

Ar 1.05. pāriesim uz vasaras laiku vakara dievkalpojumiem pl. 19:00. Aicinu maija mēnesī piedalīties Maija mēneša dievkalpojumos dievnamā un praktizēt tos arī mājās ģimenēs, lūdzoties visiem kopā.

Ar Dieva palīgu atsāksim meklēt grīdas flīzes, lai vasarā varētu veikt jaunu grīdas flīžu segumu, gatavojoties dievnama 30 gadu jubilejai, ko svinēsim 17.09. ar paredzēto arhibīskapa vizitāciju. Lūdzu ziedot arī granulu iegādei nākamajai apkures sezonai!

Mīļi sveicu Dieva Žēlsirdības svētkos un lūdzu jūsu lūgšanas 25.04. deguna operācijas laikā! *Pr. A. Solīms*

Tēvs, piedod viņiem, jo tie nezina, ko dara!

Debesu Tēvs, es ticu, ka Tu esi visspēcīgš. Ticu, ka Tu esi mīlestība. Visu Tu radīji savu bērnu lielākajam labumam. Tu esi taisnīgs. Tu neesi atriebīgs, kādi bieži esam mēs. Tavs taisnīgums nepazudina, bet pieceļ. Tas neatmaksā ar ļaunu, bet parāda ceļu, kā atgriezties pie Tevis.

Šajā Lieldienu laikā, kad Tu upurēji savu Dēlu Jēzu krusta nāvē, lai izpirktu mūsu grēkus, Tava sirds raudāja līdzī. Bet kāda pateicība no Taviem bērniem?

Vērojot šos drausmīgos notikumus Ukrainā, kur brālīs slepkavo brālī, kur cilvēka dzīvībai nav vērtības, kur tiek sagrauti dievnami un viss cilvēka roku darbs tiek iznīcināts, sirds sāpēs izkriedz: “Vai šie cilvēki – zvēri var naktīs mierīgi gulēt savās pilīs? Vai viņi domā, ka viņi nestāsies Dieva priekšā, bet dzīvos mūžīgi, būs nemirstīgi?”

Bērībā vecāki mācīja, ka jāsaudzē visa dzīvā radība. Pat skudriņu nedrīkstēja samīt. Mūsu mājās dzīvoja žagata. Neatceros, kā viņa nonāca mūsu mājās, jo biju vēl maza. Dzīvoja ar vistām laktā, bet pa dienu kopā ar manu brālīti lidoja ganos. Kādu dienu mamma dzird, ka brālītis ganos ļoti raud. Skrēja uz ganiem, jo domāja, ka kaut kas slikts gadījies ar lopiem. Bet bija nomirusi žagatiņa, un brālītim no sirds bija viņas žēl. Viņš pat kapiņu putnam uztaisīja.

Mīlestības un žēlsirdības Dievs, no Tavām rokām mēs esam saņēmuši visu: debesis un zemi, eksistenci un dzīvību. Atmodini mūs, atver mums acis, un mēs no jauna atklāsim visu, ko Tu esi mums devis līdz pat šai dienai. Paliec ar mani Jēzu, jo, lai cik nabadzīga būtu mana dvēsele, tā vēlas būt Tev par patvērumu, par mājokli Tavai mīlestībai.

Antoņina Ratnieks

+++\\+++\\+++\\+++\\+++\\+++\\+++\\+++\\+++\\+++

Lai ir Slavēts Jēzus Kristus!

Cilvēks spēj pielāgoties. Vasaras svelmē mēs nolienam ēnā, masveidā tiek izpirkti kondicionieri, ventilatori. Ziemā mēs intensīvi kurinām krāsnis, pērkam ziemas drēbes, lai pasargātu savu nevarīgo miesu no nelabvēlīgiem laika apstākļiem. Cilvēks spēj pielāgoties un jūtas komfortablī. Mūsu dzīves moto - viss manai ērtībai! Un, protams, ja svētdienā gribas pagulēt vai veltīt laiku ģimenes izbraukumam, tad mums traucē baznīca. Cilvēkam taču ir dota brīvā griba. Tātad, ja gribēšu, došos uz dievnamu, negribēšu - neiešu. Cik ērti! Un, ak, vai, izrādās, ka arī tad, kad vardarbīgi tiek iznīcināta brīva tauta, mēs spējam mierīgi turpināt svinēt svētkus, rīkot ballītes, un, protams, tradicionāli žēloties par cenu pieaugumu. Bet es sabiedriskajā transportā redzēju māmiņu ar diviem maziem bērniņiem un bērnu sejās izmisumu un visas piedzīvotās šausmas. Un man bija kauns. Vardarbīgā nāvē mirst sievietes, mazi bērni, bet mēs spējam atvērt mutes, lai sūdzētos par pārtikas cenām un šausminātos

par mūsu “cēlajai” sabiedrībai nepieņemamām protesta akcijām pie Krievijas vēstniecības? Mēs ticam labā uzvarai, zinām, ka tas reiz beigsies. Dzīvosim tā, lai mums nenāktos atmazgāties no šī kauna, kas jau mūs daļēji skar, ņemot vērā Eiropas bezdarbību. Lai vismaz mūsu sirdsapziņa justos mierīgi!

Lai miers Jūsu ģimenēs! *Rita+Jānis Ķepuri*

+++<+++>+++<+++>+++<+++>+++<+++>+++

Atmiņas par Izraēlas ceļojumu

Bieži vien, kad es kaut ko ļoti izmisīgi savā dzīvē vēlos vai iedomājos, ka man kaut kas jauns ir vajadzīgs, tas, pēc kā es īstenībā tiecos, ir Dieva klātbūtne, Dieva balss un Dieva Vārds. Viņa klātbūtnē bailes izzūd, kas gadījās arī man ceļā - uz pastaigas takas Izraēlā, pa svētajām Kunga takām, jo tie Kunga ceļi taču ir “neizdibināmi”. Jo turpat Jeruzalemei blakus ir arī Palestīna, kur joprojām ir ļoti nemierīgi.

Arī pa Svēto Jeruzalemi redzu staigājam jauniešus armijas tērpos. Bet iekšējais miers saglabājās, jo es taču staigāju pa sava Tēva Dēla mājas takām. Miers nolaižas pār mani kā silta sega sniegotā dienā, un sapņi dejo un lēkā ar jaunu prieku. Sapņi, kādus mēs savā sirdī pat iedomāties nespējam. Dieva klātbūtnē mēs sapņojam jaunus veidos. Mēs pieskaņojamies Viņa Sirdij, jo Viņš mājā mūsējās un pārveido mūs no iekšienes. Mēs rodam dzīves jēgu Viņa vārda patiesībā. Staigājot pa takām, pa kurām staigāja mūsu Kungs, uzejot augšā Cionas kalnā, kur Jēzus dalīja saviem mācekļiem Pēdējo svēto Vakarēdienu, apmeklējot Viņa ciešanu Ģetzemanes dārzu, kur, Viņu pagodinot, ir uzcelta skaista Apokalipses bazilika, un dārzā joprojām vēl zaļo 2000 gadus veci olīvkoki, sirmi un krokaini kā pati senatne. Iegriežoties Kristus dzimšanas vietā Betlēmē, kur agrā pavasara ziediņi plaukst jau visā krāšņumā – bugenvilijas un mazās atraitnītes. Mazā, tumšā grotā, kur dzimis mūsu Kungs, ir izgaismota daudzās sveču liesmiņās un rada jauku un dievišķu sajūtu, ka šeit, silītē, pirms 2000 gadu ir gulējis pats Bērns Jēzus. Viņa dievišķajā klātbūtnē jebkas, kas mums jebkad ir vajadzīgs, vienkārši plūst pāri ikkatrā mūsu dzīves aspektā.

Staigājot pa Kristus Sāpju ceļu “*Via Dolorosa*” un apstājoties pie katras Krusta ceļa stacijas, pārdomāju, ka nekas jau īpašs nav mainījies kopš tiem laikiem, kad mūsu Kungs, ciešot sāpes, gāja šo garo, moku, ciešanu un pazemojumu ceļu. Šodien krustā tiek sista visa ukraiņu tauta. Šis ir viņas Krusta ceļš – *Via Dolorosa*, asinīm, sāpēm, ciešanām slacīts ceļš pretī brīvībai un demokrātijai. Un ukraiņu tauta pašai dziedzīgi nes šo lielo Kristus ciešanu krustu. Šinī aspektā domājot, ir sajūta, ka Dievs nevis vienkārši maina šīs tautas apstākļus un cīņas, bet raksta jaunus cilvēces stāstus, jaunas atmiņas un jaunus likteņus.

Tomēr Dieva klātbūtne dara veselās salauztās sirdis un lietas. Dievs nav savainots vai sakropļots,

Viņš nav ievainots vai aizvainots. Viņš ir pilnība, Dievs ir ideālā stāvoklī. Apmeklējot Kunga Kapa baziliku, mums, ceļotājiem, paveicās, jo nebija jāstāv stundām garās rindās, lai nokļūtu vissvētākajā vietā, paša kunga Jēzus nāves vietā Golgātā. Šī vieta ir ļoti dārga visiem kristiešiem, tā ir paša Kunga pielūgsmes vieta, kur atrodas marmora plāksne, ar mirrēm un eļļām slacīta, kur pēc nāves tika guldīts mūsu Kungs Jēzus. Šo vietu uzskata par cilvēku dziedinātavu, jo daudzi, ieziežot savas slimās vietas ar šīm eļļām, tiek dziedināti. Visa gaisotne Kunga Kapa bazilikā ir tāda kā nedaudz mistiska un pielūgsmes pilna. Nekas nelīdzinās sajūtai, kad neatlaidīgi spiežamies Viņam tuvāk, ilgojoties saņemt savu daļu caur Kungu. Nekas nevar līdzināties sekošanai visu lietu Aizgādnim. Sekojam savam Aizgādnim ar slavu un pateicību, ar pielūgsmi un ar Viņa vārda patiesību.

Un Kunga vārda patiesību jau iesāka sludināt Jānis Kristītājs, pa kura takām arī mums izdevās pastaigāt Ein-Kerem pilsētiņā, kur nelielā nojumītē izveidota avotiņa tecēšanas vieta, kā simbols lielajai, plūstošajai Jordānas upei, kur Jānis Kristītājs kristīja Jēzu. Šajā vietā ir uzbūvēta bazilika par godu Jānim Kristītājam, kurš teica slavenos vārdus: “Pēc manis nāks tas, kuram es nebūšu cienīgs atsiet kurpju siksnas.” Viņš lika sekot mūsu Kungam līdz pat viņa pēdējai dzīves dienai. Un necentieties vienmēr sekot vienatnē, pat ja tas ir neveikli vai mulsinoši. Mums jācīnās pret savu vēlmi atkāpties vientulības komfortā uz sava dīvāna. Dievs apsolījis būt klāt tur, kur ir sapulcējušies divi vai vairāki Viņa vārdā. Esmu redzējusi apbrīnojami varenus brīnumus, kas tiek darīti to sirdīs un miesās, kas meklē Dievu kopīgi, kā to darīja Jēzus mācekļi un Izraēļa tauta. Dievs mums ir solījis, ka atradīsim Viņu, kad meklēsim. Vienalga, kur mēs būtu, un kā mēs tur būtu nokļuvuši, Dievs ir mums sagatavojis nevainojamu mūsu daļu.

Biju ļoti priecīgi pārsteigta, kad jau ielidojot Ben Gurion lidostā, tur redzēju pulcējamies daudz jauniešu, kas ar ukraiņu karogiem sagaidīja ielidojušos ukraiņus un dziedāja līksmas un uzmundrinošas dziesmas. Tas man likās kā īss, bet patiens svētbēdis, jo sajutu, ka arī Kungs tur līksmoja ar viņiem kopā. Tāpēc, Dievs, mēs vēlamies būt tur, kur esi Tu. Mēs gribam redzēt Tavu seju, dzirdēt Tavu balsi, būt pilnīgās Mīlestības pašā klātbūtnē. Mīlestības, kas ir tik dzidra kā tikko piedzimuša bērna asara. Un, izbraucot šīs svētās Jeruzalemes, Betlēmes un Jordānas vietas, likās, ka arī šī zeme piedzimst no jauna kā bērns, jo pēc pandēmijas notikumiem un aizliegumiem arī šī zeme sāk straujāk attīstīties – ir uzbūvēti tramvaja ceļi, kuri pirms divpadsmit gadiem vēl tur nebija. Ir sabūvēti jauni, skaisti, vakaros izgaismoti tilti, ir jauniešu un bērnu pilna pilsēta, ir jaukas, sakoptas pludmales, kur ceļotājiem atpūsties. Viss it kā atdzimst pēc garās un arī Izraēlai neraksturīgās ziemas. Bija prieks atkal, pēc divpadsmit gadiem, atgriezties

Svētajā Zemē un izjust tās mieru un dievišķo aizgādniecību.

Edīte Graudiņa

Lūgsimies par tiem, kuri netic Kristum

Aizvadītas Svētā Triduumas dienas, kas ir kā viens vesels dievkalpojums. Gribēju vēlreiz atcerēties Lielo Piektadienu. Dienu, kad tu dodies uz baznīcu, bet saproti, ka nav Svētās Mises. Tu, pārkāpjot baznīcas sliekšni, it kā aizķeries aiz sliekšņa un pakrīti. Tu esi nokritis un jūti sāpes. Tu jūti skumjas, savādas domas, vai pat bailes. Tevi pārņem sajūta, ka baznīca atstāta tukša. Palikušas plikas sienas un auksta grīda.

Tu mēģini celties, bet tevi pārņem sajūta, ka tu esi nonācis izpostītā vietā, starp drupām un gruvešiem. Tevi pārņem neziņa, vai tava ģimene atrodas drošībā. Tevī pamazām iestājas paniskas bailes. Bailes pārvēršas sāpēs. Sāpes organismam liek rīkoties. Tu meklē, kā sev palīdzēt. Pirmajā brīdī tu nesaproti, ko darīt. Tu skaties apkārt un nevari atrast, kurš tieši tev dara pāri. Tu varētu sākt aizstāvēties, bet nezini, kā pretoties. Tu neredzi šajā situācijā jēgpilnu risinājumu. Sāpes valda pār tevi. Tu sāc noprast, ka spēki izsīkst. Tu vēl mēģini kaut ko saklausīt. Tad šajā bezcerībā sadzirdi: “Lūgsimies par tiem, kuri netic Kristum.”

Šajā brīdī tu sāc pamosties no aukstuma un sajūst, ka tev kāds cenšas palīdzēt: “Lai arī viņi saņem Svētā Gara gaismu, spētu atrast pestīšanas ceļu.” Tu turpini ieklausīties: “Visvarenais mūžīgais Dievs, liec, lai tie, kuri netic Jēzum Kristum, dzīvotu sirds vienkāršībā Tavā priekšā un, tev sekojot, kļūtu pilnīgāki Tavas mīlestības paudēji pasaulē. Caur Kristu, mūsu Kungu.”

Tu mēģini šos vārdus pierakstīt, lai tie neaizmirstas un nepazūd. Tevi pārņem dzīvības spēks. Kā pavasara saules siltums tevi šie vārdi sasilda un spēcina, liek celties un iet tālāk.

Tu saproti, ka nebūs viegli. Būs jākrīt un jāceļas atkal. Bet tu esi spēka pilns un stiprināts. Tad tu saņem nākamo vēsti, kas mudina: “Lūgsimies par tiem, kuri neatzīst Dievu, lai viņi, no sirds sekodami tam, kas ir patiens, spētu nonākt arī pie Dieva, sava Radītāja un Tēva. Visvarenais, mūžīgais Dievs, tu visus cilvēkus esi tā radījis, ka viņi vien pēc Tevis ilgotos un, atraduši Tevi, iegūtu dvēseles mieru.”

Tu sēdi saulainā Daugavas krastā, skaties uz putniem, zaļo zāli, krāsainām pavasara puķēm, sadzirdi bērnu smieklus un sajūti bezgalīgo Mīlestību, jo tu zini, ka Kristus ir augšāmcēlies!

Sarmīte Zoltnere

Ukraiņu mazā bēgļa Zahārija kājas mazgāšana Lielajā Ceturtdienā

**Maija mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē**

Svētdienās:

- 10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;
- 10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
- 11:00 – Sv. Mise un Maija mēneša dievkalpojums.

Darbdienās:

Uzmanību! Ar 1.05. pārejam uz vasaras laiku!

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās:

sv. Mise pl. 19:00 un Maija mēneša dievkalpojums.

29.04. pl. 18:00 sv. Misē sirsniņi lūgsimies par mūsu mīļotās diriģentes/ērgēlnieces Janas Grizānes dvēseli viņas nāves 1. gadadienā. Paldies par tavu kalpošanu!

1.05. — Sv. Jāzeps, strādnieku Aizbildņa, svētki: Maija mēneša dievkalpojums būs pirms Mises **10:40**. Pēc Mises sekos Jēzus Sirds dievkalpojums.

5.05. — mēneša pirmajā ceturtdienā pirms sv. Mises pl. 18:00 būs Svētā Stunda. Pēc Mises **pl. 19:00** sekos Maija mēneša dievkalpojums.

6.05. — mēneša pirmajā piektdienā pirms sv. Mises pl. 18:00 būs Jēzus Sirds dievkalpojums. Pēc sv. Mises **pl. 19:00** sekos Maija mēneša dievkalpojums.

**22.05. — Sv. Ritas no Kašas svētkos:
atlaidu diena Lielvārdē**

Pirms sv. Mises pl. **10:40** būs Maija mēneša dievkalpojums.

11:00 — svinīgā svētku Mise,

Euharistiskā procesija un

pateicības himna “Te Deum.”

Sv. Mise ar aizlūgumiem par visām mūsu problēmām.

26.05. — Kunga Debeskāpšanas svētkos:

Pirms sv. Mises pl. **18:30** būs Maija mēneša dievkalpojums. pl. **19:00 — svinīgā svētku Mise ar Debeskāpšanas procesiju.**

Loti lūdzam ziedot grīdas flīžu remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Silta, jauka istabiņa,
Bērza malkas kurināta.
Vēl siltāka, vēl jaukāka,
Kad māmiņa istabā!”
Vismīļākie sveicieni
mūsu labajām,
dārgajām māmiņām un vecmāmiņām Mātes
dienā, 8. maijā. Lai mūsu mīlestība, iecietība un
labestība ir mūsu dāvana viņām ikdienā! Bet
mūsu skaistākie lūgšanu ziedi uz eņģeļu
spārniem lai katru dienu tiek aiznesti tām
māmiņām un vecmāmiņām, kuras turpina mūs
mīlēt un lūgties par mums jau debesu mājokļos!

Rožukronis Dievmāmiņai

Balto rožu ziedu zvanus lūdzu visai pasaulei,
Darināsim Rožukroni Dievmāmiņas godībai.
Skanēs rožu ziedu zvani visu tautu valodās,
Dievmāmiņu godinās gadsimteņu paaudzēs.

Terra Mariana, ave, ave Maria: Esi sveicināta Marija!
Rožukroņa iesākums — Dieva sūtnis Eņģelis:
“Esi sveicināta Marija, Kungs ir ar tevi!”
Dievs savu Dēlu sūtīja Sirds Bezvainīgās rokās,
Gaismu no Gaismas iededza Dāvīda pilsētā – Betlēmē,

Terra Mariana, ave, ave Maria, Esi sveicināta Marija!
Dievmātes dzīvē svēts Rožkronis vīts,
Dieva Mīlestības lūgšanu noslēpumos likts;
Rozes priecēja, dzeloņi sāpīgi dzēla,
Rožkronis Dievmāti uz debesīm cēla pie Dievišķā
Dēla.

Lūgšanu Rožkronis Dievmātes rokā,
Zvaigznes debesīs - Dievmāmiņas rota;
Lūdzies par mums, Žēlsirdīgā, lūdzam tevi, lūdzies
Tagad un mūsu nāves stundā, Amen.

Valērija Kalve

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Veroniku Grumoldi (1.05.), pr. Māri Zviedri (5.05.), Beati Kempeli (9.05.), Vilhelmīnu Eisaku (11.05.), Ronaldu Krūmiņu (12.05.), Janīnu Ločmeli (14.05.), Valentīnu Kovaļenko (19.05.), Dagniju Stikāni (20.05.), sakristiānu Jāni Kloviņu (25.05.), pr. Ilmāru Tolstovu (25.05.), Baibu Čubatjuku 45 g. jubilejā un Annu Roni (29.05.), u.c.

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.: 29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
lielvardesdraudze@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica

